

Publicerad 2006-08-27 20:43 av verkligen

rakbladsmakt

När rakblanden har makt
varför ska jag hoppa?
Varför inte dra ut på det,
göra det värre,
skära sönder varenda liten lycklig cell?
Krossa dem under tyngden
av en blåval.
Blåsa ur livet
lika långsamt
som plågsamt.

I ett liv som präglas av
sorg och hjärtetyngd
så ska man väl inte dö
utan smärta?

Man dör som man lever.
Så jag drar ut på det.
Hoppas att det inte kan bli värre.
Men det kan det.
Det kan alltid bli värre
Drömmar kan krossas
ännu en gång.

Och hjärtat kan sjunka
även om det ligger på botten.
För botten är kvicksand,
inte asfalt.
Allt går neråt.
Allt går bakåt.
Helvetet är aldrig
så långt borta som nu.
Ju längre från lycka vi kommer,
ju längre bort är rädslan.
Vi glömmer vad vi var rädda för
och hoppas på att nästa hiss
inte har för gamla vajrar.

Så länge rakblanden har makten

är döden lika långt borta som livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren verkligen med Poeter.se id #9630 innehar upphovsrätten